

Рожева мрія

Родина

родині безпородного, але дуже шанованого пса Барбоса народилося трійко цуценят. Барбос і його дружина Еммі почувалися на десятому небі від щастя, бо малеча була така мила та кумедна, що годі переказати.

— Яке диво, — примовляла Еммі, — тепер ми справжня родина, бо у нас є діти — дві дівчинки і хлопчик.

Батьки стояли над корзиною, де солодко спало трійко безтурботних карапузів.

Дівчатка видались руденькі із білими латочками на животиках і хвостах та дуже-предуже нагадували татуся Барбоса, а от хлопчик — справжня копія мами — біленький із рудими вушками.

— Син буде як я — сторожем! — гордо промовив Барбос. І це зовсім не дивно, адже він працював сторожем на фермі надзвичайно мудрого та поважного містера Свинтуса, того самого, що одного разу побував у великому місті на виставці свиней і навіть отримав медаль, за що його особливо поважали на Зеленому хуторі.

— Годі тобі загадувати, хто ким буде, — зауважила Еммі та ніжно облизала малюка, — давай краще придумаємо імена нашим діткам.

А відтак дівчаток стали кликати Лола та Лала, а хлопчика — Томі-Руді вушка. Малюки росли швидко, наче у казці. Лола та Лала були не лише зовні схожі на татка, а й вдачу мали серйозну — справжні маленькі вартіві. Томі ж, навпаки, ріс мрійником і більше полюбляв погасати за метеликами, ніж за сусідськими котами. Усіляко тато Барбос намагався залучити його до сторожової справи, та все було марно, адже малий уже мав свою рожеву мрію.

Рожева мрія Томі

10 собисто я ніколи не чув, щоб мрія була зелена або червона, а от рожева, кажуть, є, хоча її ніхто ніколи не бачив. Томі вважав, що лише надзвичайно гарна і добра мрія може бути рожевою, тому і крапельки не сумнівався, що його мрія саме така. Коли він замислювався над своїм найбільшим бажанням, то аж тремтів од захвату. А все почалось із того, що одного разу Томі побачив по телевізору циркову виставу. Там виступали різні звірята, і серед них було шоу собачок. О, яке то захопливе видовище! Собачки ходили по канату, безстрашно стрибали через палаючі кільця, танцювали і навіть співали. Публіка їм гаряче плескала і кидала на арену квіти.

— Я теж обов'язково стану артистом, виступатиму в цирку, і мені теж плескатимуть, — вирішив тіє ж миті Томі.

Та несподівано радість майбутньої зірки цирку заступив сум. Томі раптом усвідомив, що живе на маленькому хуторі, а артистом можливо стати лише у великому місті, що знаходиться десь за безкраїм лісом і тією синьою горою, котру ледь видно з вікна його маленької спальні...

